

[Justitsministeren]

givne betingelser er skabt mulighed for strafretlig forfølgning her i landet mod danske statsborgere for handlinger, som er begået i udlandet. De nævnte bestemmelser i straffeloven omfatter også tilfælde, hvor det strafbare forhold er pådømt i udlandet, og hvor den pågældende danske statsborger f.eks. ved flugt har unddraget sig afsoningen af den idømte straf. Det er bl.a. en generel forudsætning for retsforfølgning her i landet, at det i udlandet begåede forhold også er strafbart efter dansk straffelovgivning.

Beføjelsen til at træffe afgørelse om retsforfølgning her i landet i medfør af de nævnte bestemmelser henhører i hvert enkelt tilfælde under den almindelige politi- og anklagemyndighed.

Til forsvarsministeren (10/1 78) af:

Brusvang (CD):

»Kan ministeren bekræfte, at regeringen har truffet fornødne forberedelser med henblik på rydning af Bådsmannsstrædes kasernearealer (Christiania), så snart højesteret stadfæster landsrettens tidligere kendelse herom, og at planstyrelsens beslutning om udarbejdelse af lokalplan ikke vil forsinke rydningens faktiske iværksættelse?«

(Spm. nr. 313).

Begrundelse.

Spørgeren er ikke i tvivl om, at regeringen som noget helt selvfølgeligt er indstillet på at rette sig efter folketingets Christiania-beslutning.

Såfremt de fornødne forberedelser først påbegyndes, når højesteret har færdigbehandlet sagen, vil den faktiske rydning formentlig blive urimeligt forhalet. Af væsentlig betydning er det, som tidligere af spørgeren fremhævet, at rydningen så vidt muligt gennemføres uden et voldsomt magtopbud. Ingen ønsker voldelige konfrontationer – slet ikke, hvis de kunne have været undgået ved fornuftig planlægning i tide.

Tvivl om sagen er desværre rejst ved dagspressens omtale og udlægning af planstyrelsens beslutning om udarbejdelse af lokalplan for området. Oplysningen om, at de nuværende ulovlige beboere af området skal spørges med henblik på udformningen af planen for områdets fremtidige anvendelse, virker som en parodi og vil i givet fald være et slag

imod den almindelige befolknings retsbevidsthed (jfr. i øvrigt indholdet af artikel fra Politiken for den 10. januar 1978).

Besvarelse (17/1 78):

Forsvarsministeren (Søgaard):

Der kan indledningsvis være anledning til at understrege, at højesteret som bekendt ikke har truffet afgørelse i ankesagen vedrørende østre landsrets dom af 10. februar 1977, hvorved fristaden Christiania blev tilpligtet uden varsel at rømme samtlige arealer og bygninger på det tidligere kaserneareal. Domsforhandlingen i ankesagen er således endnu ikke påbegyndt, men berammet til foretagelse i dagene fra den 18. januar 1978.

Det er hævdunden tradition her i landet, at en offentlig myndighed, der er part i en verserende retssag, af respekt for domstolens uafhængighed ikke offentligt giver udtryk for sin forventning om sagens udfald.

På denne baggrund må det give anledning til nogen undren, at hr. Brusvang desuagtet har anmodet regeringen om at oplyse, hvorvidt der er udarbejdet planer med hensyn til fuldbyrdelsen af en højesteretsdom, der endnu ikke er afsagt.

Det ville være lidet stemmende med den nævnte tradition, om regeringen på nuværende tidspunkt fremkom med oplysninger af den karakter, der er lagt op til i spørgsmålet.

Til indenrigsministeren (10/1 78) af:

Kjærulff-Schmidt (FP):

»Vil ministeren angive de 38 offentlige instanser, som var involveret i sagen om et toiletbyggeri i et vestjysk skovbryn, og angive lovgrundlaget for, at det blev nødvendigt at inddrage hver enkelt instans?«

(Spm. nr. 314).

Begrundelse.

Forskningsleder, cand. polit. Palle Mikkelsen har som eksempel på flerdobbelt administration oplyst, at 38 instanser inden for det offentlige var involveret, for at man kunne gennemføre et toiletbyggeri i et vestjysk skovbryn.

Når den slags sager kommer til offentlighedens kundskab, må det være folketingets selvfølgeligelige pligt at sørge for, at der sker de